

videli zraven prav pobožno moliti. — Tako je prav! —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Slovenci smo dobili na Kranjskem Slovenca za škofa. Cesar so namreč dr. Janeza Pogačarja imenovali za ljubljanskega škofa. Nadjamo se in ne brez uzroka upamo, da bodo novi pastir za sv. Cerkvo in mili nam narod slovenski blagonosno delovali. — Drugo leto bodo nove volitve za deželni zbor in uže slišimo, da so nemški pa tudi slovenski liberalci začeli, sicer precej na tihem pa vendar odločno, volilno delovanje. Zato se bomo konservativci tudi morali začeti gibati, da nas zelo nepripravljenih ne prehitijo. — Ustavaki imajo še poseben uzrok marljivi biti, ker se njim vidi, kako se leta 1877. bojijo, ko pride nagodba med njimi in Madjari zopet v pretres. Žalostno pak je to, kar tukaj zvesti Avstrijani zapazimo. Nemški ustavoverci že precej trdno šepetajo o: „deutsche Einigkeit“, t. j. o zedinjenji s pruskimi Nemci; Madjari pa se čedalje bolj brezobzirno pripravljajo na veliki: magyar orzsag, t. j. na veliko madjarijo, kder se bodo vsi drugi narodi potlačili in silom pomadjarili. Če se temu brž v okom ne pride, se res nimamo kaj dobrega za avstrijsko cesarstvo nadjati; prenapetim Nemcem in Madjarom se mora vendar enkrat nek zavor navesti.

Bnški delalci so se naposled vendar večji del vsi udali; začeli so zopet delati a plačilo se njim ni preznatno zboljšalo.

Na Gališkem nakupujejo Prusi za svojo vojsko marljivo vse boljše konje ter njih drago plačujejo. Te dni so njih seboj odgnali 10.000. To vendar ne kaže — na dolg mir?

Na Hrvatskem bode dosedanja narodna stranka popolnem zmagala; novi sabor se bo pričel 24. avg.

Vnanje države. Katoliški Bavarci so pri volitvah srečno zmagali, čeravno so liberalci z ministri, z uradniki in s pruskim denarjem pritiskali. Voljenih je 79 Katoličanov in 77 prusačkih liberalcev. Do tega srečnega izida so vrli škofi veliko pripomogli po svojih pastirskih listih pred volitvami.

Francozi so po strašni povodnji imeli škode, ki se na pridelkih cení na 50 milijonov, na hišah in železnicah na 25, skupaj na 75 milijonov.

Angleži so sklenoli zemljo pod morjem, ki loči Angleško od Francoske, predreti in skozi predor napraviti 16 ur dolgo podmorsko železnico. To bo res, zraven sueškega prekopa in predora skozi planini Ceni in sv. Gothard, najbolj veličansko delo sedanjih dni.

Na Španskem so Alfonzenci mislili, da so Karliste uže uničili, a sedaj se kaže, da niso ničesar opravili pri vsem grozovitem požiganji in umarjanji.

Lahi so v silni denarstveni zadregi; čeravno so cerkve oropali, njim vendar letos zopet pomanjkuje 155 milijonov.

Na Turškem v Hercegovini so krščanski Slavjani zavolj presilnih davkov zgrabili za orožje in začeli Turke pobijati. Zanašajo se na avstrijsko pomoč. Razvili so cesarsko zastavo in klicajé: živil hrvatski kralj Franjo Josip, šli v bitko. Kaj bo storil naš cesar?

Za poduk in kratek čas.

Freimavrerji, sedanji antikristi.

(Dalje)

Kaj so freimavrerji?

2. Beseda loža ne pomeni samo posameznih družeb, ampak tudi družbine shodnice in zbornice. V loži shodnici se bratje shajajo, in namen teh shodov daje loži različna imena. Če se v zboru opravljajo družbini posli in opravki, imenuje se delalna loža; če se razlagajo postave, znamenja, šege ali namen družbe: poudčna loža, če se pa samo razveseljujejo, popivajo in jejo: mizna loža. V miznih ložah je zmiraj najbolj veselo, zato se te najbolj pogosto obhajajo.

V ložo mora vsak brat priti v posebni freimavrerški obleki, ki je različno po razredih nakinčana s freimavrerškimi znamenji, katera so: predpasnik (šnro), ometača (kela), kladvo, šestilo (cirkel) in drugo zidarsko orodje. Pri govorjenji se smejo le freimavrerških izrazov posluževati in po družbinah šegah obnašati. Kdor se v čem pregreši, bo kaznovan. Freimavrerški francoski list popisuje tako mizno ložo s sledečimi besedami: „Dvorana je bila iznova pomalana. Vse je bilo pražno, mično in lično. Postrežba se je vršila urno, tiho, pozorno, resno in v lepem redu po dolgi deski (mizi) v podobi podkove. Mreža (mizna ruha) in banderice (prtiči) so bile bele, kakor sneg. Neobsekano kamenje (kruh) je bilo iz čiste pšenice, beli pesek (sol) in rumena malta (popr) lepa in drobna, lopate (velike žlice), krampi (vilice) in kele (žlice) iz najdražje rude. Prozorni kanoni (kupice) navlašč na tri ogle izliti, in sodček (steklenice) so bili po žnori (po redu) po celi dolgovati mreži postavljeni. Sto majhnih svečnikov z eno zvezdo (svečo) je stalo po eden nasproti vsakemu gostu. Meči (noži), krampi (vilice), opeke (krožniki) in šipe (sklede) so rožljale, da je bilo veselje. Vsak je svojo klop (stol) in svoj kanon (kupico) pomaknil bliže sosedu, ter začel prijazno kramljanje. Rudeči in beli smodnik (vino) se je žaril v rokah veselih bratov, slab smodnik (voda) pa v rokah strežajev, ki so morali delo nadzorovati, neobsekano kamenje posekovati (kruh rezati), tvarino (jedi) priušati, celo desko pregledovati, za močen smodnik (vino), blisk (liquor), belo kamenje